સામેરી- પછી નાથ પધારીયા, ગયા તે ગઢડે ગામ ।
દર્શન દઈ દાસને, વળી કર્યાં પૂરણકામ ॥૧॥
જન મળી જીવનને, વળી લળી લાગ્યા પાય ।
નયણે નિરખી નાથને, હૈયે તે હરખ ન માય ॥૨॥
દાસ મળી મહારાજને, વળી પુછેછે બહુ વાલ્યમાં ।
કહો કૃપા કરી અમને, શી લીળા કરી વરતાલમાં ॥૩॥
કેટલાં મનુષ્ય મળ્યાં હતાં, કરતાં પૂજા કઈ પેર ।
કેમ તમને જમાડતાં, પધરાવી પોતાને ઘેર ॥૪॥

પછી પ્રભુજી બોલિયા, સહુ સાંભળજ્યો હરિજન ।
ભક્તિ જેવી ગુજરાતમાં, તેવી આજ નથી ત્રિભુવન ॥૫॥
રાત્ય દિવસ અમ પાસળે, વળી ઉભા રહે એક પગે ।
મૂર્તિ ન મેલે મિટથી, વળી મટકું ન ભરે દ્રગે ॥૬॥
ગાતાં ગુણ ગોવિંદના, વહી જાય સર્વે જામની ।
કાય નહિ કીર્તન કરતાં, ભાવિક બહુ નર ભામિની ॥૭॥
અતિ દુર્બળ કળ ન પાડે, ફળ ફુલ ખાઈ રહે ।
જ્યારે અમે જમ્યાનું કહીએ, ત્યારે જમ્યા છીએ એમ કહે ॥૮॥
એકએકથી અધિક અંગે, રંગ છે સતસંગનો ।
એવા જનને જોઈને, આનંદ ઉમંગે અંગનો ॥૯॥
ત્યારે હરિજન બોલિયા, એને નાથ આંહિ તેડાવીએ ।
એવા મોટા હરિજનની, ઓળખાણ્ય અમને પડાવીએ ॥૧૦॥
મહારાજ કહે કોઈ મિષ વિના, એ કેમ આંહી આવે વળી ।
હુતાસનીનો ઉત્સવ કરીએ, તો આવે સર્વે મળી ॥૧૧॥
ત્યારે હરિજન હરખિયા, સાંભળી વાલ્યમની વાતડી ।
નાથ ઉત્સવ આંહી કરો, તો ધન્યભાગ્ય ધન્ય ઘડી ॥૧૨॥
પછી ઠેરાવી ઠીક કર્યું, વળી સંત સર્વે બોલાવિયા ।
સર્વે દેશના સતસંગી, સંઘ લઈ સહુ આવિયા ॥૧૩॥
હતા હુતાશની આગળે, દિવસ દશવિશ વળી ।
સંત ને હરિભક્ત સર્વે, આવિયા ત્યારે મળી ॥૧૪॥
દર્શન કરી દયાળનું, સંત સુખ પામ્યા અતિ ।
પ્રસન્ન વદન કરી હરિ, બોલિયા પ્રાણપતિ ॥૧૫॥
અમે તેડાવ્યા તમને, તે પુન્યમ મોરે દન પાંચમે ।
વહેલા આવ્યા દિન વિશ આડે, તેનું વિચાર્યું નહિ તમે ॥૧૬॥
ભલું તમે ભલે આવ્યા, હવે રહો સહુ રાજી થઈ ।
યાંતો પુરૂં પાડશે પણ, બીજે આવું કરવું નહિ ॥૧૭॥
પછી કરી રસોઈ ચાલતી, પિરશે પોતે પંગત્યમાં ।

જમે જન મગન થઈ, આપે હરિ આરત્યમાં ॥૧૮॥
ભોજન કરી ભાત્ય ભાત્યનાં, વળી શાક પાક સોયામણાં ।
દુધ દહીં દિયે દોવટે, આદાં કેરીનાં આથણાં ॥૧૯॥
બેસે પુરા પાંચસે, પરમહંસની પંગતિ ।
જેમ જેમ ઝાઝું જમે, તેમ અલબેલો રાજી અતિ ॥૨૦॥
એક એકથી અધિક અધિક, રસોઈ રૂડી કરે ।
સુંદર પાક પંગત્યમાં, નિત્ય પ્રત્યે નવલા ફરે ॥૨૧॥
એમ જન જમાડતાં, વળી દિવસ વીશ વહિ ગયા ।
અભયકુંવર ઉત્તમે, તિયાં લગી સંત રાખિયા ॥૨૨॥
પછી આવી હુતાસની, રૂડા રંગ રમવા કરાવિયા ।
કેશુ કેશર કસુંબો વળી, પતંગ રંગ બનાવિયા ॥૨૩॥
હરિ વિરાજતા હતા હિંડોળે, ત્યાં સખા રંગ આવ્યા લઈ ।
નાખ્યો નાથને ઉપરે, પછી રમ્યાની છુટી થઈ ॥૨૪॥
રંગ સોરંગ લાવે સખા, નાખે નાથને બહુપેરે ।
અલબેલો થઈ આકળા, લાલ ચડ્યા લિંબ ઉપરે ॥૨૫॥
પછી જીવને કહ્યું જનને, આ રમવાની રીત્ય નહી ।
કરો તડાં તેવતેવડાં, તો અમે પણ રમીએ સહિ ॥૨૬॥
પછી બાંધી બે મંડળી, વળી શ્યામ સખા સજજ થયા ।
ચાલે બહુ પિચકારિયો, લાલ ઢાલ આડી દઈ રહ્યા ॥૨૭॥
પછી ફાંટુ માંડી ફેંકવા, ગુલાલની લાલે ઘણી ।
તેની ગગનમાં ગરદી ચડી, સોરંગ રંગ રાતાતણી ॥૨૮॥
કનકકંઠી કોટમાં, વળી રૂડી લાગે રમતાં ।
રસબસ થયા રસિયો, ઘણું સખાને મન ગમતા ॥૨૯॥
વાજે વાજાં બહુ વિધ્યનાં, ઢોલ દદામાં ત્રાંસાં તિયાં ।
સ્વર ઉચ્ચે સરણાઈ બોલે, રૂડાં રવાજ વળી કાંશિયાં ॥૩૦॥
સામસામા રમે રંગે, હારે નહિ હિંમત ઘણી ।
નિર્જર આવ્યા નિરખવા, રમત્ય જન જીવનતણી ॥૩૧॥

પછી પ્રભુજી બોલિયા, જીત્યા સર્વે જન તમે ।
મેલો પીચકારી પાણિથી, ફગવામાં મળશું અમે ॥૩૨॥
પછી જન રાજી થયા, જયજય શબ્દે બોલિયા ।
આજ પ્રભુને મળશું, તેણે તનમાં બહુ ફુલિયા ॥૩૪॥
પછી નાવા કાજે નાથજી, ચાલીયા ઘોડે ચડી ।
સખાસંગે શ્યામળો, રમ્યા રસિયો રંગેઝડી ॥૩૪॥
ખુબ ઘોડો ખેલવી, નાહ્યા પછી નાથજી ।
ગાતાવાતા ગામમાંહિ, આવ્યા સખા સાથજી ॥૩૫॥
રૂડી રૂપાળી કરી રસોયો, જુગતે જન જમાડિયા ।
સર્યા મનોરથ મનના, ત્યાં લગી રમાડિયા ॥૩૬॥
પછી નાથ બાથ ભરી, ભેટ્યા સર્વે જનને ।
સંત સર્વે મગન થયા, સ્પર્શી જગજીવનને ॥૩૭॥
અનુપમ ઉત્સવ કરી, ફરી શીખ આપી સંતને ।
સાધુ સર્વે ચાલિયા, રાખી હૃદે ભગવંતને ॥૩૮॥
અનુપમ ઉત્સવ કર્યો, ફાગણસુદી પુન્યમ દને ।
કરી લીલા ગઢડે, તે કરાવી હરિજને ॥૩૯॥
જયા લલિતા જન મોટાં, સતસંગમાં શિરોમણિ ।
પ્રીત્યે વાલ્યમ વશ કર્યા, એની કહીએ મોટ્યપ શું ઘણી ॥૪૦॥

ઇતિ શ્રીમદેકાન્તિકધર્મ પ્રવર્તક શ્રીસહજાનંદસ્વામિ શિષ્ય
નિષ્કુળાનંદમુનિ વિરચિતે ભક્તચિંતામણિ મધ્યે નારાયણચરિત્રે
હુતાસનીનો ઉત્સવ કર્યો એ નામે સિત્તેરમું પ્રકરણમ્ ॥૭૦॥